

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1942

N:o 1—9.

- Innehåll:** N:o 1. Av Ålands landskapsnämnd fastställd instruktion för landskapsarkeologen i landskapet Åland.
N:o 2. Landskapslag om framskjutande av de landstingsmannaval, som skola för rättas år 1942, till år 1943.
N:o 3. Ålands landskapsnämnds beslut angående tjänsters och befattningars vid Ålands landskapsförvaltning hänförande till i gällande landskapslag fastställda avlöningsklasser.
N:o 4. Ålands landstings beslut om antagande av tillägg till landskapet Ålands ordinarie inkomst- och utgiftsstat under år 1941.
N:o 5. Landskapslag angående upptagande av tilläggsskatt i landskapet Åland under år 1942.
N:o 6. Ålands landstings beslut om antagande av tillägg till landskapet Ålands ordinarie inkomst- och utgiftsstat under år 1942.
N:o 7. Landskapslag angående tillämpning av undantagsstadganden vid kommunalbeskattning i landskapet Åland under år 1942.
N:o 8. Landskapslag om ändring av 10 och 11 §§ i fiskeristadgan av den 23 juli 1902, sistnämnda paragraf sådan den lyder i landskapslagen den 15 april 1930.
N:o 9. Landskapslag om understöd åt blinda i landskapet Åland.

N:o 1.

Instruktion

för landskapsarkeologen i landskapet Åland.

Fastställd av Ålands landskapsnämnd den 7 januari 1942.

Kompetensfordringar.

§ 1.

Av landskapsarkeologen fordras filosofiekandidatexamen med antingen högsta vitsord i Finlands och de nordiska ländernas arkeologi och vitsord i ämnen inom åtminstone tvenne av följande vetenskapsgrupper: Finlands historia eller nordisk historia, nordisk kulturhistoria och folklivsforskning eller finsk-ugrisk etnografi, konsthistoria; el-

ler och högsta vitsord i ett ämne inom någon av dessa vetenskapsgrupper, cum laude approbatur i Finlands och de nordiska ländernas arkeologi och vitsord inom någon av övriga nämnda vetenskapsgrupper; vidare fordras praktisk erfarenhet i arkeologiskt och etnologiskt fältarbete samt museipraktik, ävensom genom vetenskapliga publikationer ådagalagd insikt och förmåga att behandla arbetsmaterialet.

Allmänna bestämmelser.

§ 2.

Landskapsarkeologen skall under landskapsnämndens överinseende handhåva de kulturminnesvårdande uppgifterna inom landskapet och tillse att gällande författningar rörande fornminnes- och kulturminnesvård efterlevas. Till fullgörande av dessa uppgifter bör landskapsarkeologen göra sig väl förtrogen med äldre kulturformer av skilda slag inom landskapet samt efter bästa förmåga taga initiativ till och sörja för förefintliga minnesmärkens fredande och bevarande i överensstämmelse med denna instruktion och de direktiv, som landskapsnämnden kan giva honom.

Landskapsarkeologen är i avseende å avlönings- och pensionsförmåner, så ock vid övergång till jämförlig befattning i riket eller i fråga om övergång från rikets i landskapets tjänst likställd med intendenterna vid Arkeologiska kommissionen.

Landskapsarkeologen är skyldig att hava sin bostad inom landskapet å ort, som av landskapsnämnden godkännes.

För resor i tjänsteärenden erhåller landskapsarkeologen ersättning enligt fastställd klass i för landskapets tjänstemän och befattningshavare fastställt resereglemente.

Administrativa uppgifter.

§ 3.

Landskapsarkeologen åligger:
att bereda ärenden, hänförande sig till forn- och kulturminnesvården, och föredraga desamma i landskapsnämnden;
att hålla tillsyn över landskapets fornlämningar och andra kulturminnes-

märken samt övervaka att de icke taga skada eller förstöras och, för den händelse så skulle vara fallet, omedelbart hos landskapsnämnden göra framställning om förebyggande åtgärder;

att uppgöra förteckning och beskrivning över landskapets fasta fornlämningar, verkställa inventering av det kulturhistoriska föremålsbeståndet och upprätta register över äldre ortnamn inom landskapet samt anteckna alla omständigheter, som äro ägnade att belysa landskapets kultur och historia;

att taga initiativ till önskvärda och erforderliga konserveringsarbeten eller istandsättningsåtgärder å alla slag av forn- och kulturminnesmärken och tillse, att dessa arbeten verkställas i enlighet med av landskapsnämnden fastställt förslag eller särskilda direktiv;

att utföra av landskapsnämnden påkallade utredningar rörande dylika minnesmärken eller undersökningar därav samt i frågor rörande kulturminnesvård och kulturhistorisk forskning samarbeta med andra ifrågakommande institutioner;

att vid landskapsnämndens sammanträden tid efter annan lämna redogörelser för sin verksamhet, arbetets gång, gjorda inköp, inlåtna gåvor m. m.; samt

att handhåva och ansvara för skötseln av landskapets museer samt att till landskapsnämnden inkomma med förslag rörande tillsättande av befattningshavare vid dem.

Vetenskapliga uppgifter.

§ 4.

Landskapsarkeologen bör genom vetenskaplig forskning befrämja utredande av spörsmål hänförande sig till landskapets förhistoria, historia och etnologi.

Museala uppgifter.

§ 5.

Landskapsarkeologen är föreståndare för landskapets museala samlingar, i vilken egenskap han äger sörja för dessas systematiska tillväxt och betryggande vård. Han äger tillse, att förvärvade och deponerade föremål registreras och katalogiseras, bestämma om föremålens uppställning och förvaring, varvid särskild härsyn bör tagas till att skådesamlingen ordnas systematiskt och instruktivt samt att de magasinerade föremålen skola vara tillgängliga för forskare. Han skall

även tillse, att erforderliga konserveringsarbeten bliva sakkunnigt utförda.

Konsultativa uppgifter.

§ 6.

Landskapsarkeologen bör i mån av tid stå lokala hembygds- och fornminnesföreningar samt enskilda personer till tjänst med råd och bistånd i kulturminnesvårdande och museala angelägenheter, i vilket avseende han skall stå i kontakt med föreningarnas styrelser samt om möjligt årligen besöka deras museer eller museala anläggningar.

Mariehamn den 7 januari 1942.

På landskapsnämndens vägnar:

VIKTOR STRANDFÄLT.

Werner W:son Becker.

N:o 2.

Landskapslag

om framskjutande av de landstingsmannaval, som jämlikt landskapslagen den 28 mars 1941 skola förrättas år 1942, till år 1943.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 9 januari 1942.

Utfärdad i Mariehamn den 18 maj 1942.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

om framskjutande av de landstingsmannaval, som jämlikt landskapslagen den 28 mars 1941 skola förrättas år 1942, till år 1943.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

förrättas den 15 juni 1940, men i stöd av landskapslagen den 14 maj 1940 framskjutits till den 16 juni 1941 samt enligt landskapslagen den 28 mars 1941 uppskjutits till den 15 juni 1942, skola förrättas den 15 juni 1943 eller första helgfria dag därefter på sätt i ovannämnda vallag är stadgat; och skall vallängden för dessa val sagda år uppgöras på grundvalen av manta/slängderna för det föregående året.

§ 2.**§ 1.**

De i landstingsordningen för landskapet Åland, utfärdad den 7 maj 1923, och vallagen för landskapet Åland av den 20 augusti 1924 föreskrivna landstingsmannaval, vilka enligt nämnda vallag bort

Alla de landstingsmän och deras ersättare, vilkas verksamhetstid under mellantiden utgår, vare skyldiga att kvarstå i sina uppdrag, till dess landstingsmannavalen ägt rum och de nyvalda landstingsmännens mandat vidtagit.

Mariehamn den 29 november 1941.

På landstingets vägnar:

JULIUS SUNDBLÖM,
talman.

Johannes Holmberg,
vicesalman.

Herman Mattsson,
vicesalman.

N:o 3.

Landskapsnämndens beslut

angående tjänsters och befattningars vid Ålands landskapsförvaltning
hänförande till i gällande landskapslag fastställda avlöningsklasser.

Utfärdat den 25 februari 1942.

Jämlikt stadgandet i mom. 2 § 3 av landskapslagen den 8 juni 1925 angående grunderna för avlöning i landskapet Ålands tjänster och befattningar, sådant detta lagrum ändrat lyder i landskapslagen den 26 juni 1928 om ändring av §§ 1, 3, 4 mom. 1 och § 5 i förstnämnda lag, samt med hänsikt därtill att Ålands lands-ting uti landskapets utgiftsstat ställt anslag till landskapsnämndens förfogande, har landskapsnämnden denna dag funnit gott att i avseende å ändring av och tilllägg till landskapsnämndens tidigare i saken fattade särskilda beslut, föreskriva att från ingången av år 1942 skola alla nedanangivna tjänster och befattningar, med undantag av lärartjänsterna och befattningarna vid Ålands lyceum, högre navigationsskolan i Mariehamn och dess maskintekniska avdelning samt folkskol-lärartjänsterna, vilka jämlikt överens-kommelseförordningarna den 27 juni 1924 angående ordnandet av undervisningsväsendet i landskapet Åland och den 12 oktober 1935 angående ordnande av undervisningen vid sagda skolas maskin-tekniska avdelning skola vara likställda beträffande avlöningsförmåner med mot-svarande tjänstemän och befattningsha-vare i riket, hänföras till följande avlö-ningsklasser, nämligen:

I avlöningsklassen: 72.000 mark
Lantrådet
II avlöningsklassen: 63.000 mark

Landskapssekreteraren.
III avlöningsklassen: 57.000 mark
Distriktsläkaren i Kumlinge med flera socknars distrikt.
IV avlöningsklassen: 52.500 mark
Landskapsforstmästaren.
Landskapsagronomen.
Landskapsarkeologen.
V avlöningsklassen: 48.000 mark
Landskapskamreraren.
Överläkaren vid Ålands allmänna sjuk-hus.
Folkskolinspektorn i landskapet.
VII avlöningsklassen: 39.000 mark
Polismästaren i Mariehamn.
VIII avlöningsklassen: 36.000 mark
Föreståndaren för Ålands lantmanna-skola.
Andre läraren vid Ålands lantmanna-skola.
XI avlöningsklassen: 28.500 mark
Vägbyggmästaren i landskapet.
XII avlöningsklassen: 27.000 mark
Överkonstapeln vid polisinrättningen i Mariehamn.
XIII avlöningsklassen: 25.500 mark
Registratorn och arkivarien vid land-skapsnämnden.
Jordbruksinstruktören i landskapet.
XIV avlöningsklassen: 24.000 mark
Äldre konstapel vid polisinrättningen i Mariehamn.
Skogsvårdsinstruktören i landskapet.
Fiskeriinstruktören i landskapet.

- XV avlöningsklassen: 22.500 mark
Yngre konstapel vid polisnrättningen i
Mariehamn.
- XVII avlöningsklassen: 19.500 mark
Kanslisten och renskriverskan vid
Landstinget.
Kassören vid landskapsnämnden.
Kanslisten vid landskapsnämnden.
Trädgårdsinstruktören i landskapet.
- XVIII avlöningsklassen: 18.000 mark
Vaktmästaren vid landskapsnämnden.
Äldre konstapel vid polisväsendet på
landet i landskapet.
Vaktmästaren vid Ålands lyceum.
Eldaren och gårdskarlen vid Ålands ly-
ceum.
Vaktmästaren vid högre navigations-
skolan.
Översköterskan vid Ålands allmänna
sjukhus.
- Skogvakten och arbetsledaren i land-
skapet.
- XIX avlöningsklassen: 16.800 mark
Renskriverskan vid landskapsnämnden.
Bokföraren vid landskapsnämnden.
Yngre konstapel vid polisväsendet på
landet i landskapet.
Sjuksköterska vid Ålands allmänna
sjukhus.
Sjuksköterskan vid Kumlinge sjuk-
stuga.
- XX avlöningsklassen: 15.600 mark
Vaktmästaren och maskinsköterskan vid
Ålands allmänna sjukhus.
- XXII avlöningsklassen: 13.500 mark
Ekonomen vid Ålands allmänna sjuk-
hus.
Kosthållsföreståndarinnan vid Ålands
allmänna sjukhus.

Mariehamn den 25 februari 1942.

På landskapsnämndens vägnar:

VIKTOR STRANDFÄLT.

Werner W:son Becker.

N:o 4.

Ålands landstings beslut

om antagande av tillägg till landskapet Ålands ordinarie inkomst- och utgiftsstat under år 1941.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

Tillägg

till landskapet Ålands ordinarie inkomst- och utgiftsstat för år 1941.

Kap.	Mom.		
		A. INKOMST.	
		Egentliga inkomster.	
		Första avdelningen.	
		Nöjesskatter.	
II	1.	Stämpelskatt	8.200:—
		Andra avdelningen.	
		Inkomst från staten tillhörig egendom.	
I.	5.	Inkomst från Jomala gård	8.500:—
		Summa inkomster Mk	16.700:—

Kap.	Mom.		
		B. UTGIFT.	
		Egentliga utgifter.	
		Tredje huvudtiteln.	
		POLISVÅRDEN.	
I.		Polisinrättningen i Mariehamn.	
	2.	Avlöning av extra konstaplar (tillägg för senare halvåret)	700:—
		Fjärde huvudtiteln.	
IV.		HÄLSO- OCH SJUKVÅRDEN.	
		Övrig hälso- och sjukvård.	
	8.	Kostnader för 3 friplatser å Grelsby sjukhus	2.500:—
		Nionde huvudtiteln.	
I.		ANSLAG FÖR AV LANDSKAPET DISPONERAD STATSEGENDOM.	
		Jordegendomarna.	
	7.	Utgifter för Jomala gård	13.500:—
		Summa utgifter Mk	16.700:—

Mariehamn den 25 februari 1942.

På landstingets vägnar:

JULIUS SUNDBLOM,
talman.

Johannes Holmberg,
vicesalman.

Herman Mattsson,
vicesalman.

N:o 5.

L a n d s k a p s l a g

om upptagande av tilläggsskatt i landskapet Åland under år 1942.

Utfärdad i Mariehamn den 18 maj 1942.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

L A N D S K A P S L A G

om upptagande av tilläggsskatt i landskapet Åland under år 1942.

I den ordning § 21 i självstyrelselagen föreskriver och i anslutning till statens allmänna inkomstbeskattning skall i landskapet Åland utgå en tilläggsskatt under år 1942 enligt enahanda grunder samt påföras och uppbäras i samband med den allmänna inkomstskatten till fem procent av envar skattskyldig påförd dylik skatt.

Mariehamn den 28 februari 1942.

På landstingets vägnar:

JULIUS SUNDBLÖM,
talman.

Johannes Holmberg,
vicetalman.

Herman Mattsson,
vicetalman.

Ålands landstings beslut

om antagande av tillägg till landskapet Ålands ordinarie inkomst- och utgiftsstat under år 1942.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

Tillägg

till landskapet Ålands ordinarie inkomst- och utgiftsstat under år 1942.

Kap.	Mom.		
A. INKOMST.			
Egentliga inkomster.			
Fjärde avdelningen.			
I.	2.	Lån	34.220:—
			Summa inkomster Mk 34.220:—
B. UTGIFT.			
Egentliga utgifter.			
Fjärde huvudtiteln.			
HÄLSO- OCH SJUKVÅRDEN.			
II.	4.	Ålands allmänna sjukhus. Kosthållningen (förslagsansl.). Kost för en praktikant	2.160:—
Kapitalutgifter.			
Elfte huvudtiteln.			
ICKE INKOMSTBRINGANDE KAPITALUTGIFTER.			
VI.	2.	Kommunikationerna. Kompressoraggregat	32.060:—
			Summa utgifter Mk 34.220:—

Mariehamn den 25 februari 1942.

På landstingets vägnar:

JULIUS SUNDBLOM,
talman.

Johannes Holmberg,
vicesalman.

Herman Mattsson,
vicesalman.

N:o 7.

Landskapslag

angående tillämpning av undantagsstadganden vid kommunalbeskattningen
i landskapet Åland under år 1942.

Utfärdad i Mariehamn den 18 maj 1942.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

angående tillämpning av undantagsstadganden vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland under år 1942.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

Vid den kommunalbeskattning, som förrättas år 1942, skola, med avvikelse från gällande bestämmelser i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunalbeskattning för landskommunerna i landskapet Åland och landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 15 december 1931, följande stadganden iakttagas:

1 §.

Såsom kommunal beskattningsbar inkomst må ej anses sådant i penningar eller annan förmån under namn av månads-

lön, underhållsbidrag eller annat dylikt av staten erhållet understöd, som tilldelats anhöriga till värnpliktig eller annan i krigstjänst deltagande person eller ock den, som vid evakuering flyttat till annan ort, eller utgivits för att användas till annan dylik av krigstillståndet föranledd personlig vård.

Såsom enahanda beskattningsbara inkomst må icke heller anses den dagspenning, som av allmänna medel utgår till den, vilken på grund av värnpliktslagen inkallats eller såsom frivillig inträtt i krigstjänst.

2 §.

Där skattskyldigs betalningsförmåga till följd av egen eller närstående persons sjukdom, ofärdighet eller ålderdom eller ock olycksfall eller olyckshändelse, förlust av tjänst eller arbetsanställning ell. av annan dylik orsak väsentligen nedgått, må från inkomsten, sedan övriga i landskapslag tillåtna avdrag blivit gjorda, efter prövning avdragas högst femtio-tusen mark.

3 §.

Har skattskyldig avlidit och efterleves han av änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, som för sin utkomst varit be-

roende av hans förtjänst eller arbete, må efter prövning skäligt avdrag från den avlidnes inkomst göras eller denna helt befrias från skatt.

Mariehamn den 29 november 1941.

På landstingets vägnar:

JULIUS SUNDBLOM,
talman.

Johannes Holmberg,
vicetalman.

Herman Mattsson,
vicetalman.

N:o 8.

Landskapslag

om ändring av 10 och 11 §§ i fiskeristadgan av den 23 juli 1902, sistnämnda paragraf sådan den lyder i landskapslagen den 15 april 1930.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 13 mars 1942.

Utfärdad i Mariehamn den 18 maj 1942.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

om ändring av 10 och 11 §§ i fiskeristadgan av den 23 juli 1902, sistnämnda paragraf sådan den lyder i landskapslagen den 15 april 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut skola 10 och 11 §§ i ovannämnda fiskeristadga och landskapslag erhålla följande ändrade lydelse:

10 §.

Utom i notvarp, som av ålder nyttjas

uteslutande för strömmingsfiske eller lagligen utmärkts för lax- eller sikfångst, vare under islossningen och därefter intill den 1 juli allt fiske med annat rörligt garnredskap än håv förbjudet.

Landskapsnämnden är berättigad att för viss tid och vid behov förlänga eller förkorta nämnda tidsbegränsning för fisket eller att upphäva densamma för visst vattendrag eller vissa delar av landskapet eller i hela landskapet.

För fångst av siklöja må dock efter den 15 juni å fjärd eller vid öppen strand i vatten utan bottenväxter användas flytande not; och vare drivgarnsfiske i havet städse tillåtet.

Uti insjö vare likaledes fångst av nors med not tillåten under en tid av tio dagar efter islossningen å sådana ställen, där detta fiske av ålder idkats.

11 §.

Under nedannämnda tider vare följande fiskslag fredade och all fångst av sådana förbjuden, nämligen:

lax i alla vattendrag utom saltsjön från och med den 1 september till och med den 30 april; dock får mete av lax idkas intill den 15 september; samt

gös under hela juni månad.

Landskapsnämnden är berättigad att för viss tid bevilja tillstånd till fångst av fridlyst fisk under dess fridlysningstid i hela landskapet Åland.

Under den tid visst fiskslag är fredat, må ej heller redskap hållas utsatt, som är avsett för fångst av sådan fisk. I laxföraende å vare jämväl allt mete från och med den 15 september till och med den 31 december förbjudet.

Under lax inbegripes, utom röding, även annorlunda benämnd fisk av laxsläktet.

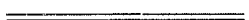
Mariehamn den 29 november 1941.

På landstingets vägnar:

JULIUS SUNDBLÖM,
talman.

Johannes Holmberg,
vicetalman.

Herman Mattsson,
vicetalman.

N:o 9.

Landskapslag

om understöd åt blinda i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 20 mars 1942.

Utfärdad i Mariehamn den 18 maj 1942.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

om understöd åt blinda i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

I landskapet Åland bosatt blind finsk medborgare, som fyllt sexton år och antingen utför förvärvsarbete till självförsörjning eller i sådant syfte åtnjuter yrkesundervisning, beviljas av landskapsmedel understöd i enlighet med vad i denna landskapslag stadgas.

2 §.

Med blind avses i denna landskapslag person, som saknar synförmågan eller som, även sedan möjliga ljusbrytningsfel i hans synförmåga med glasögon rättats, saknar ledsyn på för honom tidigare obekant plats, dock icke person, vars nedsatta arbetsförmåga icke beror endast på blindhet, utan även på annan abnormitet, vanförhet, sinnessjukdom, imbecillitet, fallandesjuka eller långvarig obotlig sjukdom.

3 §.

Understöd beviljas icke blind:

1) som fyllt sextio år;

2) som utan giltig orsak nekar att iakttaga sådant förordnande om läkarundersökning, varom stadgas i 8 §;

3) som är underkastad i lagen om alkoholister eller lagen om lösdrivare stadgade vårdåtgärder eller som, oaktat han icke undergått behandling enligt förenämnda lagar, annars befinnes bevisligen hemfallen åt dryckenskap eller åt ett med lösdriveri jämförligt levnadssätt;

4) som undergår frihetsstraff eller bestämts att insättas i tvångsanstalt eller tvångsarbete eller såsom minderårig i uppfostringsanstalt;

5) som är i avsaknad av medborgerligt förtroende;

6) som i kommunalhem, annan kommunal fattigvårdsanstalt eller såsom årsvis utackorderad i enskilt hem åtnjuter fullständig fattigvård, vilken fortgått minst tre månader;

7) som i av staten upprätthållen eller av denna understödd anstalt åtnjuter avgiftsfri blindundervisning jämte fritt uppehälle eller ock aman specialvård;

8) som åtnjuter minst tretusensexhundra mark om året i livränta, på grund av blindhet fastställd olycksfallsersättning, folkpension eller annan pension; eller

9) vars utkomst i övrigt måste anses vara så tryggad, att han icke är i behov av understöd.

4 §.

Understöd beviljas i allmänhet såsom

fast, fortlöpande från år till år, dock ej åt person som ej fyllt aderton år.

Understöd kan, då sådant anses påkallat, beviljas även:

för viss tid för beredande av möjligheter till yrkesundervisning åt sökande; eller

såsom understöd en gång för alla för att återställa sökandens ledsyn eller för att annars förbättra hans synförmåga.

5 §.

Fast, med stöd av 4 § 1 mom. beviljat understöd utgör tretusensexhundra mark per kalenderår eller för det fall, att understödets åtnjutande påbegyngnes, avbrytes eller upphör under kalenderåret, trehundra mark i månaden, beräknat på sätt varom i 10 och 15 §§ stadgas.

Understöd för viss tid eller en gång för alla beviljas efter prövning, likväl med högst tretusensexhundra mark per studieår eller vårdfall och person.

6 §.

Understöd beviljas efter skriftlig ansökan, som skall ställas till landskapsnämnden och inlämnas till vårdnämnden i den kommun där den blinda har sin varaktiga bostad eller där han stadigvarande vistas.

7 §.

Vårdnämnd eller av denna förordnad funktionär bör på begäran biträda person, som söker understöd, vid uppsättandet av ansökan och införskaffandet av erforderlig utredning angående hans förhållanden, varefter vårdnämnden utan dröjsmål äger, med närslutande av eget, på av landskapsnämnden fastställd blankett av-givet utlåtande, insända ansökningshandlingarna till landskapsnämnden.

8 §.

Landskapsnämnden kan, där särskilda skäl därtill föreligga, förordna, att understödssökande bör undersökas av ögonläkare. Landskapsnämnden kan likaså förordna att sökanden bör underkasta sig läkar- eller sjukhusvård, om hans synförmåga därigenom sannolikt kan förbättras.

Landskapsnämnden kan även, då skäl därtill yppas, förordna, att den, som åtnjuter understöd, skall med avseende å synförmågan ånyo av läkare undersökas samt, om därvid befinnes, att förutsättningar därtill föreligga, tagas under behandling för dess upphjälpande.

9 §.

Ärende angående beviljande av blindunderstöd avgöres av landskapsnämnden efter prövning och med stöd av erhållen utredning.

Efter att hava beviljat sökanden fast understöd utfärdar landskapsnämnden avgiftsfritt åt honom understödsbrev, vilket i tjänsteväg sändes till i 6 § nämnd vårdnämnd för att genom dess försorg mot kvitto tillställas understödstagaren.

Efter att hava beviljat sökanden understöd för viss tid eller en gång för alla, del-giver landskapsnämnden skriftligen sitt beslut vederbörande vårdnämnd för att av denna bringas till understödstagarens kännedom.

10 §.

Fast understöd utbetalas, räknat från den första dagen i den månad, som följer näst efter den dag, då landskapsnämnden fattat sitt beslut, kvartalsvis i början av kvartalets sista månad.

11 §.

Tidpunkterna, då utbetalning av för viss tid beviljat understöd skall vidtaga och avslutas, liksom även sättet för dess

erläggande bestämmas av landskapsnämnden för varje fall särskilt.

12 §.

Då blind person beviljats understöd en gång för alla till förbättrande av sin synförmåga, äger vårdnämnden vidtagna nödiga åtgärder för anskaffande av i beslutet avsedd vård åt understödstagaren och i sinom tid mot vederbörlig redovisning och verifiering hos landskapsnämnden lyfta understödet.

13 §.

Utbetalningen av understöd kan av landskapsnämnden indragas beträffande understödstagare:

1) som i avsikt att bliva deaktig av understöd förstört eller undandolt egendom eller inkomster eller lämnat falska uppgifter om sig själv och sina levnadsförhållanden;

2) som utan giltig orsak vägrar att iakttaga av landskapsnämnden med stöd av 8 § meddelat förordnande;

3) som underlåtit att efter förmåga försörja sig själv och sin familj;

4) som, sedan han erhöll understödet, blivit varaktigt oförmögen till arbete; eller

5) vars förhållanden i övrigt, sedan han erhöll understödet, undergått sådan förändring, att jämlikt 1 § och 3 § 3—9 punkterna honom icke kunde beviljas understöd.

Har understödstagare handlat på sätt, som nämnes i 14 § 1 mom., kan landskapsnämnden förordna om inställande av understödets utbetalning på högst ett år eller om dess fullständiga indragning.

14 §.

Avtal som avser att överlåta eller pantförskriva understöd till annan person, vare ogiltigt.

Understöd må icke utmätas, ej heller användas för ersättande av kostnaderna för lämnad fattig- eller annan samhällsvård.

15 §.

Fast understöd och fortfarande utgående understöd för viss tid upphöra vid utgången av den månad, under vilken den blinda avlidit, tiden för understödets åtnjutande utgått eller beslut fattats om understödets indragning. Har förordnande före indragningen givits om inställande av understödets utbetalning, kan indragning av understödet bestämmas att gälla från den på dagen för inställandet närmast följande månadens ingång.

Rättsinnehavare till blind, som erhållit understöd, är berättigad att lyfta understödsbelopp, som förfallit till betalning under det kvartal, då den blinda avlidit, eller dessförinnan.

16 §.

Har till betalning förfallet understödsbelopp icke lyfts under loppet av det kalenderår, som följt näst efter det, under vilket det förfallit till betalning, vare rätten därtill förverkad.

17 §.

Yppas omständigheter, vilka kunna medföra, att person, som beviljats understöd, ej vidare bör komma i åtnjutande därav, bör vårdnämnden därom ofördröjligen underrätta landskapsnämnden, vilken efter att i saken hava införskaffat erforderlig utredning, besluter om utbetalningens inställande eller understödets indragning.

Landskapsnämnden kan även utan i 1 mom. nämnd anmälan, där i denna landskapslag förutsatt skäl därtill befinnes föreligga, förordna, att utbetalandet av understödet skall inställas eller understödet indragas.

18 §.

Har rikets regering på grund av ömsesidighet med främmande makt träffat avtal om beviljande av blindhetsunderstöd åt dennas medborgare, lände till efter rättelse, vad därom särskilt stadgats.

19 §.

Denna lag träder omedelbart i kraft. Samtidigt förändras de understöd, vilka

tillsvidare beviljats att utgå fortlöpande från år till år, till fasta understöd åt blinda i enlighet med denna landskapslag, likväl med sådant undantag, att de fortlöpande understöd, vilka under år 1941 beviljats sextiofem år fyllda blinda, bibehållas vid sina tidigare belopp. I avseende å före 1941 års utgång beviljade understöd för viss tid skall iakttagas, vad landskapsnämnden angående detsamma för varje särskilt fall beslutat.

Mariehamn den 29 november 1941.

På landstingets vägnar:

JULIUS SUNDBLOM,
talman.

Johannes Holmberg,
vicetalman.

Herman Mattsson,
vicetalman.

